

prima instanță: D.Chistol
instanța de apel: N.Budăi, I.Muruianu și A.Minciuna

Dosarul nr.2rac-27/16

DECIZIE

20 ianuarie 2016

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele, judecătorul: Svetlana Filincova

Judecătorii: Maria Ghervas, Iurie Bejenaru

Elena Covalenco și Sveatoslav Moldovan

examinînd recursul declarat de către avocatul Chirica Iurie în interesele societății cu răspundere limitată „Bis-Elena”, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de reprezentantul Mardari Corina în interesele Universității Tehnice a Moldovei împotriva societății cu răspundere limitată „Bis-Elena”, intervenient accesoriu Ministerul Educației cu privire la constatarea nulității absolute a acordului de activitate comună și încasarea cheltuielilor de judecată, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 iulie 2015, prin care s-a respins apelul declarat de societatea cu răspundere limitată „Bis-Elena” și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 26 martie 2015

c o n s t a t ă:

Prin procura din 24 mai 2010 Mardari Corina a fost împuternicită de Universitatea Tehnică a Moldovei să-i reprezinte interesele în toate instanțele de judecată cu dreptul de a semna și depune petiții, cereri, inclusiv cerere de chemare în judecată etc. (f.d.13 vol.I).

La 10 februarie 2011 reprezentantul Mardari Corina a depus în interesele Universității Tehnice a Moldovei la Judecătoria Economică de Circumscripție cerere de chemare în judecată împotriva societății cu răspundere limitată „Bis-Elena”, intervenient accesoriu Ministerul Educației cu privire la constatarea nulității absolute a acordului de activitate comună și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată reprezentantul Mardari Corina a invocat că la 02 martie 1998 Universitatea Tehnică a Moldovei a încheiat cu societatea cu răspundere limitată „Bis-Elena” acord de activitate comună în vederea asigurării necesităților în servicii sportive contra plată ale persoanelor

fizice și juridice, organizarea orelor sportive pentru grupele speciale și pregătirea echipelor sportive pentru competiții.

În rezultatul controlului efectuat de reprezentării Ministerului Educației s-a constatat că societatea cu răspundere limitată „Bis-Elena” a admis un șir de încălcări.

Acordul de activitate comună din 02 martie 1998 a fost încheiat cu încălcarea prevederilor art.62 alin.(5) și (7) Legea învățământului nr.547 din 21 iulie 1995, care interzice înstrăinarea și transmiterea edificiilor, construcțiilor și terenurilor aferente, ce aparțin instituțiilor de învățământ, în alte scopuri decât cele pentru instruire, educație și luminare culturală.

Instituțiile de învățământ nu pot da în arendă localurile care le aparțin, decât cu acordul organelor de conducere a învățământului.

Până în prezent societatea cu răspundere limitată „Bis-Elena” folosește terenurile din str.Studenților 2/2, mun. Chișinău în vederea obținerii veniturilor, dar nu pentru asigurarea intereselor studenților în instruire.

Universitatea Tehnică a Moldovei prin acordul de activitatea comună din 02 martie 1998 și-a exprimat acordul în vederea efectuării de către societatea cu răspundere limitată „Bis-Elena” a lucrărilor de reconstrucție, inclusiv asupra edificiilor indicate în Anexa nr.1 la Acord și anume: a corturilor de tenis (3 unit.), a terenurilor de basketball (2 unit.), a pavilionului garderobă și a tribunelor de 400 locuri în valoare de 438574 lei.

Celelalte lucrări de reconstrucție nu au fost aprobate de Rectorul Universității Tehnice a Moldovei și Ministerul Educației, fiind lucrări neautorizate și neacceptate.

Societatea cu răspundere limitată „Bis-Elena” ignorând interesele și acordul Universității Tehnice a Moldovei, a organizat campionate internaționale, competiții transmițând unor terțe persoane dreptul de a se folosi de terenurile ce îi aparțin.

Întru stabilirea raporturilor privind exploatarea terenurilor din str.Studenților, 2/2, mun. Chișinău, Universitatea Tehnică a Moldovei s-a adresat societății cu răspundere limitată „Bis-Elena” cu demers, prin care a solicitat rezilierea acordului de activitate comună din 02 martie 1998 și încheierea unui nou contract de colaborare pe termen de un an.

Societatea cu răspundere limitată „Bis-Elena” a acceptat rezilierea acordului de activitate comună din 02 martie 1998 doar după încheierea unui contract de locațiune a terenurilor sportive din str.Studenților 2/2, mun.Chișinău pe termen de 30 ani.

Universitatea Tehnică a Moldovei nu poate accepta acest termen având în vedere prevederile pct.12 al Regulamentului cu privire la modul de dare în locațiune a activelor neutilizate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.483 din 29 martie 2008 și ordinul Ministerului Educației și Tineretului nr.519 din 25 iunie 2009.

Cere Universitatea Tehnică a Moldovei constatarea nulității absolute a acordului de activitate comună încheiat cu societatea cu răspundere limitată „Bis-Elena” la 02 martie 1998 și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea Judecătoriei Economice de Circumscripție din 08 octombrie 2011 s-a transmis pricina civilă după competență la Judecătoria Centru mun. Chișinău pentru examinare în fond (f.d.25 vol.I).

Judecătoria Centru mun. Chișinău prin încheierea din 05 decembrie 2011 a remis pricina civilă la Judecătoria Economică de Circumscripție pentru examinare în fond (f.d.37 vol.I).

Prin încheierea Judecătoriei Economice de Circumscripție din 13 ianuarie 2012 s-a transmis pricina civilă la Curtea de Apel Chișinău pentru soluționarea conflictului de competență (f.d.41 vol.I).

Curtea de Apel Chișinău prin încheierea din 20 martie 2012 a constatat competența Judecătoriei Centru mun. Chișinău pentru judecarea pricinii civile în fond (f.d.44-45 vol.I).

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 27 februarie 2013 acțiunea Universității Tehnice a Moldovei a fost respins ca tardivă (f.d.94-95 vol.I).

La 28 martie 2013 Universitatea Tehnică a Moldovei a declarat apel nemotivat, iar la 19 aprilie 2013 apel motivat împotriva hotărîrii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 27 februarie 2013 (f.d.98, 100-102 vol.I).

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 05 iunie 2013 a admis apelul declarat de Universitatea Tehnică a Moldovei, a casat hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 27 februarie 2013 și a restituit pricina la rejudecare în prima instanță, în alt complet de judecată (f.d.114-120 vol.I).

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 26 martie 2015 acțiunea Universității Tehnice a Moldovei a fost admisă (f.d.220-231 vol.I).

S-a constatat nulitatea absolută a acordului de activitate comună încheiat la 02 martie 1998 între Universitatea Tehnică a Moldovei și societatea cu răspundere limitată „Bis-Elena” cu încetarea efectelor acestui acord pe viitor.

S-a încasat de la societatea cu răspundere limitată „Bis-Elena” în beneficiul Universității Tehnice a Moldovei cheltuielile de judecată în sumă de 275 lei.

Prin mandatul nr.0431466 din 27 mai 2014 avocatul Chirica Iurie a fost împuternicit de societatea cu răspundere limitată „Bis-Elena” s-i reprezinte interesele în instanțele de judecată cu dreptul de a ataca hotărîrea judecătorească etc. (f.d.155 vol.I).

La 24 aprilie 2015 avocatul Chirica Iurie a depus în interesele societății cu răspundere limitată „Bis-Elena” apel nemotivat, iar la 02 iulie 2015 apel motivat împotriva hotărîrii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 26 martie 2015 (f.d.234 vol.I, 2-8 vol.II).

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 30 iulie 2015 a respins apelul declarat de societatea cu răspundere limitată „Bis-Elena” și a menținut hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 26 martie 2015 (f.d.34-50 vol.II).

La 16 noiembrie 2015 avocatul Chirica Iurie a depus în interesele societății cu răspundere limitată „Bis-Elena” recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 iulie 2015, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie respinsă ca fiind tardivă și neîntemeiată (f.d.60-66 vol.II).

În motivarea recursului avocatul Chirica Iurie a invocat că instanța de apel nu a aplicat legea care urma a fi aplicată, a interpretat eronat legea și a apreciat arbitrar probele administrate, iar erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale societății cu răspundere limitată „Bis-Elena”.

Societatea cu răspundere limitată „Bis-Elena” niciodată nu a creat obstacole Universității Tehnice a Moldovei pentru exercitarea procesului său educațional, nefiind înaintate în acest sens reclamații.

Societatea cu răspundere limitată „Bis-Elena” din contul mijloacelor proprii și conform devizului de cheltuieli coordonat cu Universitatea Tehnică a Moldovei a executat reconstrucția terenurilor sportive, suma investițiilor din anul 1998 până în anul 2000 fiind de 438574 lei, angajează și remunerează persoanele care asigură prestarea serviciilor sportive persoanelor fizice și juridice etc.

Părțile în acordul de activitate comună din 02 martie 1998 au prevăzut modul de gestionare și folosire a terenurilor sportive reconstruite, modul de acoperire a cheltuielilor și a pierderilor suportate ca urmare a activității comune.

Din veniturile obținute societatea cu răspundere limitată „Bis-Elena” întreține terenurile sportive reconstruite și achita Universității Tehnice a Moldovei cota din venitul obținut în suma fixă stabilită egală cu 167 salarii minime, deși veniturile obținute nu compensau investițiile efectuate.

Conform art.453-457 Codul civil (în redacția 1964) acordul de activitate în comun din 02 martie 1998 corespunde după scop, obiect și modul de administrare a activității comune.

Prima instanță incorect a interpretat contractul de activitate comună din 02 martie 1998 cu un contract simulat care ascunde sub el contractul de concesiune sau contractul de locațiune.

Conform pct.1.1 al contractului, scopul activității desfășurate era prestarea serviciilor contra plată persoanelor fizice și juridice urmînd ca din sumele obținute societatea cu răspundere limitată „Bis-Elena” să-și restituie investițiile făcute și să achite Universității Tehnice a Moldovei taxa fixă indiferent de venitul obținut.

Lucrările executate de societatea cu răspundere limitată „Bis-Elena” au fost avizate și acceptate de prorectorul Universității Tehnice a Moldovei.

Prima instanță și instanța de apel eronat au aplicat prevederile alin.(5) și (7) art.62 Legea învățămîntului nr.547 din 21 iulie 1995, deoarece ele atestă alt conținut decît cel invocat.

Articolul 62 alin.(9) aceiași Lege prevede acordul organelor de conducere a învățămîntului numai în cazurile de arendă a localurilor, însă contractul contestat nici după denumire, nici după conținut nu se referă la raporturile de arendă (locațiune).

Modificările survenite ulterior la art.62 Legea învățământului nr.547 din 21 iulie 1995 nu au putere retroactivă și nu sunt aplicabile cazului dat.

Conform art.74 Codul civil (în redacția din 1964), termenul general de prescripție pentru apărarea printr-o acțiune a drepturilor încălcate ale unei persoane este de 3 ani, iar omiterea termenului de prescripție conform art.83 alin.(1) Codul civil constituie temei pentru respingerea acțiunii.

Universitatea Tehnică a Moldovei a omis termenul de prescripție, nu a solicitat repunerea în termen și temeiuri de repunere nu există.

Declararea nulității contractului din 02 martie 1998 ar duce la încălcarea dreptului de proprietate a societății cu răspundere limitată „Bis-Elena” asupra investițiilor realizate pe terenurile sportive.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 06 ianuarie 2016 reprezentantul Universității Tehnice a Moldovei – Mardari Corina a prezentat referință la recursul declarat de avocatul Chirica Iurie în interesele societății cu răspundere limitată „Bis-Elena”, solicitând declararea recursului ca inadmisibil.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție prin încheierea din 13 ianuarie 2016 a considerat recursul admisibil fără a prejudicia fondul și a dispus judecarea acestora de către completul din 5 judecători.

În conformitate cu art. 441 Codul de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

În conformitate cu art. 444 Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Judecând recursul declarat în limitele invocate pe baza materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că acesta este depus în termen, întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 iulie 2015, hotărârii Judecătoriei Centru mun.Chișinău din 26 martie 2015 și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii din următoarele motive.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

La 11 august 2015 Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa părților copia deciziei din 30 iulie 2015 (f.d.51 vol.II).

Date că societatea cu răspundere limitată „Bis-Elena” a primit copia deciziei instanței de apel la materialele pricinii nu sunt.

La 13 noiembrie 2015 avocatul Chirica Iurie a depus cerere la Judecătoria Centru mun. Chișinău solicitând eliberarea copiei deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 iulie 2015, iar la 24 noiembrie 2014 a primit contra semnătură copia deciziei instanței de apel (f.d.53 vol.II).

Prin urmare, recursul declarat la 17 noiembrie 2015 împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 iulie 2015 se consideră depus în termen.

În conformitate cu art. 445 alin.(1) lit. b) Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

Din materialele pricinii rezultă că la 02 martie 1998 Universitatea Tehnică a Moldovei a încheiat cu societatea cu răspundere limitată „Bis-Elena” contract de activitate comună prin care ultima s-a obligat să reconstruiască din surse proprii încăperile și terenurile conform anexei nr.1 în vederea asigurării necesităților în servicii sportive contra plată ale persoanelor fizice și juridice, organizarea orelor sportive pentru grupele special și pregătirea echipelor sportive ale Universității pentru competiții. (f.d.170-171 vol.I).

Potrivit pct. 4.1 al contractului, acesta a fost încheiat pe termen de 30 zile.

La 03 și 18 martie 2010 Universitatea Tehnică a Moldovei s-a adresat societății cu răspundere limitată „Bis-Elena” cu somația de reziliere a contractului de activitate comună din 02 martie 1998 și semnarea unui nou contract de colaborare (f.d.6-7 vol.I).

Societatea cu răspundere limitată „Bis-Elena” prin răspunsul nr.30 din 24 martie 2010 a comunicat Universității Tehnice a Moldovei că nu poate accepta unele prevederi ale proiectului noului contract de colaborare și nu este de acord de a negocia redacțiile unor puncte (f.d.8 vol.I).

Universitatea Tehnică a Moldovei nefiind de acord cu răspunsul primit a depus prezenta cerere de chemare în judecată solicitând constatarea nulității absolute a acordului de activitate comună încheiat cu societatea cu răspundere limitată „Bis-Elena” la 02 martie 1998 și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prima instanță a admis acțiunea, a constatat nulitatea absolută a acordului de activitate comună încheiat la 02 martie 1998 între Universitatea Tehnică a Moldovei și societatea cu răspundere limitată „Bis-Elena” cu încetarea efectelor acestui acord pe viitor și a încasat cheltuielile de judecată în sumă de 275 lei.

Instanța de apel a fost de acord cu soluția primei instanțe.

Judecând pricina în ordine de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție a constatat că prima instanță și instanța de apel au interpretat și aplicat eronat normele de drept material și au apreciat arbitrar probele administrate.

Conform art.6 alin.(1) Codul civil, legea civilă nu are caracter retroactiv. Ea nu modifică și nici nu suprimă condițiile de constituire a unei situații juridice constituite anterior, nici condițiile de stingere a unei situații juridice stinse

anterior. De asemenea, legea nouă nu modifică și nu desființează efectele deja produse ale unei situații juridice stinse sau în curs de realizare.

Universitatea Tehnică a Moldovei a încheiat cu societatea cu răspundere limitată „Bis-Elena” contractul de activitate comună la 02 martie 1998 sub imperiul Codului civil în redacție din 1964.

Conform art.453 alin.1 Codul civil în redacția din 1964, în baza contractului de activitate comună părțile se obligă să acționeze împreună pentru atingerea unui scop economic comun, cum ar fi: construcția și exploatarea unei întreprinderi sau instituții intercolhoznice ori de stat-colhoznice (care nu trece în administrarea operativă a unei organizații – persoană juridică), construirea de instalații și sisteme ale gospodăriei apelor, construirea de drumuri, instalații sportive, școli, case de naștere, clădiri de locuit ș.a.

Articolul 454 alin.1 și 2 Codul civil în redacție din 1964 prevede că gestiunea afacerilor comune ale participanților la un contract de activitate comună se face de comun acord.

Dacă participanții la un contract de activitate comună, în baza unei învoieli intervenite între ei, au încredințat conducerea activității lor comune unuia dintr-înșii, în sarcina acestuia din urmă cade și gestiunea afacerilor comune ale participanților la contract.

Prin pct.1.1 al contractului de activitate comună din 02 martie 1998, Universitatea Tehnică a Moldovei și societatea cu răspundere limitată „Bis-Elena” au convenit să desfășoare activitate comună în vederea asigurării necesităților în servicii sportive contra plată ale persoanelor fizice și juridice, organizarea orelor sportive pentru grupele special și pregătirea echipelor sportive ale Universității pentru competiții.

Prin pct.2.1 și 2.2. al contractului Universitatea Tehnică a Moldovei s-a obligat să transmită societății cu răspundere limitată „Bis-Elena” edificiile sportive, construcțiile și terenul aferent acestora, iar ultima s-a obligat să le reconstruiască din surse proprii în vederea desfășurării activităților sportive.

Conform art.50 Codul civil, în redacția din 1964, este nulă convenția care nu corespunde prevederilor legii, inclusiv convenția care lezează drepturile personale sau patrimoniale ale minorilor.

Articolul 52 Codul civil, în redacția din 1964, prevedea că convenția încheiată de o persoană juridică contrar scopurilor prevăzute de statutul sau de regulamentul ei sau în regulamentul general privind organizațiile de categoria respectivă este nulă.

Față de aceste convenții se aplică, respectiv, regulile, prevăzute de partea a doua al articolului 50 sau de articolul 51 din prezentul Cod.

Din sensul normelor de drept citate rezultă că sunt lovite de nulitate absolută actele juridice care nu corespund prevederilor legii și scopurilor persoanei juridice prevăzute de statutul sau de regulamentul ei sau în regulamentul general, norme care prescriu în mod expres o conduită obligatorie, o obligație de la care subiectul nu se poate sustrage sau n-o poate ocoli, sau care, prin dispoziția lor, interzic săvârșirea unor acțiuni.

Conform art.62 alin.(7) și (9) Legea învățământului nr.547-XIII din 21 iulie 1995, în vigoare la momentul încheierii contractului de activitate comună din 02 martie 1998, înstrăinarea și transmiterea terenurilor și a fondurilor fixe care aparțin instituțiilor de învățământ de rang republican se efectuează conform legislației în vigoare.

Instituțiile de învățământ nu pot da în arendă localurile care le aparțin, decât cu acordul organelor de conducere a învățământului.

Universitatea Tehnică a Moldovei prin contractul de activitate comună din 02 martie 1998 nu a transmis societății cu răspundere limitată „Bis-Elena” localurile în arendă și deci nu a încălcat prevederile Legii învățământului nr.547-XIII din 21 iulie 1995 și acesta nu este lovit de nulitate absolută.

Or, nulitatea actului juridic este sancțiunea ce intervine în cazul în care, la încheierea actului juridic civil, nu au fost respectate dispozițiile legale referitoare la condițiile de validitate a actului juridic, desființându-l.

În afară de aceasta, interdicția prevăzută de alin.(5) Legea învățământului nr.547-XIII din 21 iulie 1995 a fost instituită prin Legea nr.389-XIV din 07 mai 1999, adică ulterior încheierii contractului de activitate comună din 02 martie 1998.

Afirmațiile Universității Tehnice a Moldovei că societatea cu răspundere limitată „Bis-Elena” pînă în prezent folosește terenurile din str.Studenților 2/2, mun. Chișinău în vederea obținerii veniturilor, dar nu pentru asigurarea intereselor studenților în instruire nu constituie temei pentru declararea nulității contractului de activitate comună din 02 martie 1998 încheiat în conformitate cu legislația.

Neexecutarea de către una din părți a obligațiilor contractuale poate servi temei de a solicita rezilierea sau rezoluțiunea contractului.

Prima instanță și instanța de apel eronat au concluzionat că contractul de activitate comună din 02 martie 1998 nu întrunește condițiile specifice activității comune, ci elementele raporturilor de concesiune/locățiune și este un act juridic simulat.

Din contractul de activitate comună din 02 martie 1998 rezultă că părțile s-au obligat să acționeze împreună pentru atingerea unui scop economic comun: Universitatea Tehnică a Moldovei reconstruirea edificiilor și terenului aferent acestora în vederea organizării orelor sportive în perioada anului de studii între orele 8.00-14.00, pregătirea echipelor sportive pentru competiții, iar societatea cu răspundere limitată „Bis-Elena” prestarea serviciilor sportive contra plată ale persoanelor fizice și juridice în afara programului universitar.

Prin urmare, prima instanță și instanța de apel greșit au constatat nulitatea absolută a acordului de activitate comună încheiat de Universitatea Tehnică a Moldovei și societatea cu răspundere limitată „Bis-Elena” la 02 martie 1998

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că prima instanță și instanța de apel au stabilit circumstanțele pricinii, că nu este necesară verificarea suplimentară și administrarea de noi dovezi, însă au apreciat arbitrar probele administrate și au aplicat eronat normele de drept material, Colegiul civil,

comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul avocatului Chirica Iurie declarat în interesele societății cu răspundere limitată „Bis-Elena”, de a casa decizia Curții de Apel Chișinău din 30 iulie 2015 și hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 26 martie 2015, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii ca neîntemeiată.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de avocatul Chirica Iurie în interesele societății cu răspundere limitată „Bis-Elena”.

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 30 iulie 2015 și hotărârea Judecătoriei Centrum un. Chișinău din 26 martie 2015, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de reprezentantul Mardari Corina în interesele Universității Tehnice a Moldovei împotriva societății cu răspundere limitată „Bis-Elena”, intervenient accesoriu Ministerul Educației cu privire la constatarea nulității absolute a acordului de activitate comună și încasarea cheltuielilor de judecată și se emite o nouă hotărâre prin care:

Se respinge cererea de chemare în judecată depusă de reprezentantul Mardari Corina în interesele Universității Tehnice a Moldovei împotriva societății cu răspundere limitată „Bis-Elena”, intervenient accesoriu Ministerul Educației cu privire la constatarea nulității absolute a contractului de activitate comună din 02 martie 1998 și încasarea cheltuielilor de judecată ca fiind neîntemeiată.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul:

Svetlana Filincova

Judecătorii:

Maria Ghervas

Iurie Bejenaru

Elena Covalenco

Sveatoslav Moldovan